

'n Kus voor mijn zus

Vrolijk spel in twee bedrijven

door

HANS VAN WIJNGAARDEN

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'N KUS VOOR MIJN ZUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **HANS VAN WIJNGAARDEN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

ROLVERDELING:

PAUL VAN WEZEL - ongeveer 40 jaar

SUUS, z'n vrouw - 38 jaar

RUUD DEKWAAISTENIET, hun vriend, journalist - 40 jaar

NEL TEGELAAR, emigrante - 40 jaar

CLARA, haar dochter - 18 jaar

MIA TEGELMAN, kennis van Ruud - 38 jaar

SONJA - haar dochter - 18 jaar

HENK TEGELEN - 40 jaar

DIEN, z'n vrouw - 38 jaar

FERRY, de buurjongen van de familie van Wezel - 20 jaar

zes dames - vier heren

PLAATSBEPALING:

Het stuk speelt zich af in de huiskamer van de familie van Wezel. Die kamer is licht en luchtig, modern gemeubileerd. Midden in de achterwand dubbele deuren naar de tuin, die het gehele stuk openstaan. Links van die deuren is een raam voorzien van vitrage. Door de vitrage zien we de schimmen van de personen, die zich op het terras bevinden. Er staat een tuinparasol.

Rechtsvoor is een deur naar de hal en de overige vertrekken en linksachter een deur naar de keuken.

Op het linker voorplan staat een huiskamertafel met drie stoelen.

Rechts een bankstel met salontafel. Tegen de achterwand rechts van de tuindeuren een wandmeubel met daarop een telefoon.

Verdere aankleding naar eigen inzicht.

TIJDSBEPALING:

Het stuk speelt zich af op een zonnige zaterdagmorgen.

PERSOONSBESCHRIJVING:

PAUL VAN WEZEL is 'n vlotte vent. 'n Levensgenieter, nogal egoïstisch en vaak op "sjouw" om z'n eigen pleziertjes na te jagen. Hoewel hij gek is op z'n vrouw, heeft hij er geen erg in dat ze veel te weinig aandacht van hem krijgt. Hij draagt 'n leesbril, die als hij hem niet gebruikt in de borstzak van z'n colbertje of jack steekt.

SUUS is 'n schat van een vrouw. Ze houdt veel van Paul, maar heeft besloten om kost wat het kost 'n einde te maken aan haar "isolement". Ze heeft flink wat fantasie en is erg impulsief.

RUUD is 'n dynamische vent met veel gevoel voor humor. Je kunt het zó gek niet bedenken of Ruud speelt jouw spelletje mee.

NEL TEGELAAR is wat je zou kunnen noemen 'n haaibaai. Resoluut in haar optreden. Heeft 'n harde dwingende stem. Haar kleding getuigt van weinig smaak. Een wat te wijde trui hangt tamelijk vormloos om haar heen.

CLARA is 'n doetje met 'n opmerkelijk gebrek aan belangstelling. Komt niet erg intelligent over. Ze wordt totaal overheerst door haar moeder. Ziet er veel te kinderlijk uit door haar slecht gekozen kleding. Dat er ooit 'n man voor haar charmes zal bezwijken lijkt ondenkbaar.

MIA en SONJA zijn 'n paar héél vlotte dames, opgewekt en vrolijk van aard. Echte lachebekken. Modern gekleed.

HENK is 'n goedge vent, die smoor is op z'n Dientje en daarom niet van haar zijde wijkt. Wel 'n vlot type.

DIEN houdt niet zo van dat "geklit" van Henk. Ze laat hem dat ook vaak genoeg blijken. Dat wil niet zeggen dat ze 'n vervelend mens is.

FERRY is 'n heel vrolijke buurjongen met 'n meer dan scherp oog voor vrouwelijk schoon. Omdat hij voor deze "hobby" nogal veel geld nodig heeft zit hij voortdurend op zwart zaad.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat is het nog vroeg in de morgen. De van Wezels zitten aan het ontbijt. En... zoals dat zo vaak gaat: Paul leest "dus" het ochtendblad en Suus heeft "dus" het vuur uit haar sloffen gelopen om de ontbijtboel aan te dragen.

Ze smeert nu 'n beschuit voor Paul en schenkt z'n thee. Het is de eerste tien, vijftien seconden dan ook akelig stil. Paul heeft geen aandacht voor het gebeuren om hem heen en zit achter z'n krant.

SUUS: (*"werkt". Zo nu en dan werpt ze 'n blik van afkeuring op de lezende Paul, die z'n leesbril op heeft*) Paul... je thee...

PAUL: (*zonder aandacht*) Hm...

SUUS: (*na even, lief*) Beschuitje Paul...?

PAUL: (*a.v.*) Hm...

SUUS: (*schuift het bordje met beschuit onder de krant door. Na even*) 't Is gisteravond erg laat geworden, niet?

PAUL: (*tast naar z'n kop thee*) Hm... (*drinkt*)

SUUS: (*zucht. Na even*) Paul... moet je vandaag wéér gaan vissen?

PAUL: (*bevestigt dit met 'n kort*) Hm hm... (*tast naar z'n beschuit*)

SUUS: (*zit met de ellebogen op tafel en met het hoofd in haar handen tegen de achterkant van de krant aan te kijken. Zucht. Na even*) Paul... hou je nog van me?

PAUL: (*ziet kans om wat vriendelijkheid te leggen in z'n*) Hm... (*leest nu de onderste helft van het voorblad en heeft daartoe de krant dubbel gevouwen zodat er 'n gootje gevormd wordt. Het uiteinde van dit gootje bevindt zich juist boven z'n theekopje. Eventueel kan die midden-vouw wat versterkt worden door er 'n brede strook doorzichtig plakband in te plakken*)

SUUS: (*staat op, pakt de theepot en schenkt wat thee door de midden-vouw van de krant. Die thee stroomt precies in het kopje*)

PAUL: (*zit even verbaasd naar de voorbij stromende thee te kijken. Springt dan op. Stomverbaasd*) Wat doe je nou??

SUUS: (*zit weer. Lief*) Niets... Ik probeer je aandacht te trekken.

PAUL: (*verbaasd*) Waarom? Is er dan wat?

SUUS: (*nonchalant*) Welnee... Zó maar... Voor de lol.

PAUL: (*moppert*) Ik zie daar de lol niet van in. Moet je zien, wat 'n troep. (*hij schudt de laatste druppels uit de krant, herneemt zijn houding aan tafel en leest. Hapt van z'n beschuit. Het is weer even stil op 'n zucht van ergernis van Suus na. Dan schiet hij, in z'n wiek geschoten, uit z'n slof*) Nee... nou nóg mooier! Ze verzinnen tegenwoordig de stomste dingen om op te vallen! Moet je horen... (*leest*) Ter overname

aangeboden: een nog goed bruikbare echtgenoot. Bouwjaar 1945!

SUUS: (*glimlacht*)

PAUL: Niet alleen Z.B.B.H. ("*vertaalt*") Zijn-Bezigheden-Buitenshuis-Hebbend... maar óók Z.V.B.Z.... Hè...? Wat betekent in vredesnaam Z.V.B.Z...!?

SUUS: (*vriendelijk*) Misschien... Zeer-Vriendelijke-Bibberende-Zenuwenlijer...?

PAUL: (*nors*) Doe niet zo idioot! (*denkt na*) Z.V.B.Z...? Nou ja... (*leest verder*) Zowel op de avonden als in de weekends afwezig.... Buitenkansje voor...

SUUS: O, wacht even... Dán betekent het natuurlijk: Zijn-Vertier-Buitenshuis-Zoekend!

PAUL: (*probeert*) Zijn-Vertier-Buitenshuis-Zoekend...? Ja, dat zou kunnen. (*leest verder*) Buitenkansje voor 'n vrouw, die er niet op gesteld is om veel aandacht te krijgen. Prijs nader overeen te komen. Voor inlichtingen: dubbele punt... en dan volgt er 'n telefoonnummer... (*nijdig*) Nou vráág ik je...!!

SUUS: (*met 'n glimlach*) Wát vraag je me, Paul?

PAUL: (*boos*) Welke malloot geeft er nou zó'n onzinnige advertentie op?

SUUS: (*liefjes*) Ik zou het niet weten, schat. Waarschijnlijk een of andere vrouw die niet erg tevreden is.

PAUL: (*nukkelig*) Natuurlijk is het 'n vrouw. Mannen zijn niet zo stom.

SUUS: Zou het kunnen zijn dat mannen niet zo veel gevoel voor humor hebben?

PAUL: (*verbaasd*) Noem jij dit humor? (*slaat op de advertentie*) Dat mens heeft geen greintje gevoel voor humor! (*gromt*) Natuurlijk weer zo'n geëmancipeerde feministe, die van louter verveling niet weet wat voor idioterie ze nú weer moet uithalen. Die griet verdient 'n flink pak voor d'r broek!

SUUS: (*belangstellend, maar rustig*) O ja...? Nou Paultje... wat lét je...?

PAUL: (*moppert*) Ik geef je de verzekering dat m'n handen jeuken om die Kenau aan d'r verstand te peutereren hoe ik over haar denk.

SUUS: (*ferm*) Jongen, als dat zo is, dan moet je het er niet bij laten zitten.

PAUL: (*a.v.*) Die tante denkt zeker dat ze zich alles kan veroorloven.

SUUS: (*lief*) Kan ze dat dan niet Paul?

PAUL: (*driftig*) Nee, natuurlijk niet. Ergens moet er 'n grens zijn aan die emancipatiedrift! Wij mannen laten veel te veel over ons heen lopen! 't Wordt tijd dat daar eens 'n eind aan komt!

SUUS: (*geamuseerd*) Wel ja jôh... richt 'n vereniging op ter bescherming van de bedreigde man.

PAUL: Mij niet gezien. Ik hou niet zo van verenigingen.

SUUS: En die kaartclub van jou dan? En je biljartclub? En de visclub? En jouw soos? Zijn dat geen verenigingen?

PAUL: *(moppert)* Dat is heel wat anders.

SUUS: *(verbaasd)* O...? Ja, als jij het zegt, zal het wel zo zijn. Ik zie het verschil niet. Maar oké... waarom tik je haar dan niet persoonlijk op de vingers.

PAUL: *(wat in het nauw)* Omdat het sop de kool niet waard is.

SUUS: *(lacht)* Of ben je diep in je hart toch 'n beetje bang voor zo'n "baas in eigen buik"-juf?

PAUL: *(snoeft)* De vrouw die kans ziet om mij bang te maken moet nog geboren worden.

SUUS: Misschien IS de vrouw al geboren en misschien heeft zij die advertentie opgegeven? Paul, als je 'n vent bent, dan bel je haar op. Maak een afspraak, pak haar bij kop en kont en kwak haar dan op de vuilnisbelt!

PAUL: Aha... dus je bent met me eens dat ze dáár thuishoort! Zo'n uitgedroogde Trien!! *(bindt in)* Ik zal maandag wel eens kijken... Ik heb nou geen tijd meer. *(kijkt op z'n polshorloge)* Ik ben eigenlijk al veel te laat om te gaan vissen. *(hij steekt z'n bril in z'n borstzak, vouwt de krant op)*

SUUS: *(terwijl ze de tafel afruimt)* Stel nooit uit tot morgen... *(lacht)* Of knijp je hem tóch 'n beetje?

PAUL: *(flink)* 'm Knijpen...? Laat me niet lachen!

SUUS: *(vouwt de krant weer open)* Laat er dan geen gras over groeien, Paul. Maandag ben je het weer vergeten.

PAUL: *(tegensputerend)* Ik ga m'n spullen uit de schuur halen en vissen. *(achter af)*

SUUS: *(zet de ontbijtboel op 'n dienblad)*

RUUD: *(links op met 'n aktetas. Vrolijk)* Goeiemorgen, lieve vriendin!

SUUS: *(verrast)* Hallo Ruud! Tjonge, wat ben jij vroeg in de weer?

RUUD: *(samenzweerderig)* Paul al weg?

SUUS: Nog niet. Hij haalt z'n hengel uit 't schuurtje.

RUUD: Heeft-ie de advertentie al gezien?

SUUS: *(lachend)* Reken maar! Lááíend was-t-ie!

RUUD: Op jou?

SUUS: Nee, op die uitgedroogde Trien zoals hij haar noemde.

RUUD: Dus hij had niks in de gaten?

SUUS: Niks hoor. Hij heeft het telefoonnummer niet gelezen.

RUUD: En dat móét wel. Uiteindelijk zal hij erachter moeten komen dat die advertentie van jou is.

SUUS: Toch vind ik het 'n griezelige zaak, Ruud. Stel je voor dat er

iemand belt, die wel wat voor die koop voelt...

RUUD: *(lacht)* Suus, gebruik je verstand! Wie zou er nou bellen op zo'n bezopen oproep? En bovendien... er is maar één exemplaar van de krant waar die advertentie in staat. *(lacht)* En die is bij jullie bezorgd. Ja... als hoofdredacteur kan ik héél wat versieren!

SUUS: *(grinnikt)* O... dus dát was jouw geheim. Gelukkig maar, dan ben ik tenminste wat geruster op de goeie afloop.

RUUD: Maak je geen zorgen. De bedoeling was immers dat we Pául de stuipen op het lijf zouden jagen. En niet jou!

SUUS: Ruud, je bent 'n schat! Eerlijk, er móét iets gebeuren, want ik kan dat alsmeer alleen zijn niet langer verdragen. *(staat bij de tuindeuren)* O, daar komt-ie. Bewerk jij hem verder? Ik was de ontbijtboel weg. *(pakt het blad)*

PAUL: *(achter, met hengel, leefnet en kanis. Roept door de tuindeur)* Suus... ik gá!!! *(en hij verdwijnt naar rechts. Snel komt hij weer terug)* Hé... Ruud, jij hier? Wat verschaft ons de eer?

RUUD: Er was een verkeersongeval in de buurt en ik kon niet zo gauw iemand vinden om dat te verslaan. Ja... en dan moet je er als goed journalist zelf op af. Toen dacht ik... wie weet is er al koffie bij Suus.

SUUS: Ik ga het direct zetten. Heb je nog tijd?

RUUD: Eventjes dan. *(legt tas ergens neer en zit op de bank)* Of... eh... Paul zou hoognodig weg moeten? *(kijkt hem vragend aan)*

PAUL: *(wat geërgerd door het oponthoud)* Ja... eigenlijk ben ik al... Nou ja, als je vlug bent, dan wacht ik nog wel even. *(hij zet hengel en andere spullen tegen de achterwand en gaat bij Ruud zitten)*

SUUS: Dan kan je gelijk met Ruud over die leuke advertentie praten. *(ze gaat links af met de ontbijtboel. Alleen de theepot blijft op tafel staan)*

RUUD: Waar heeft ze 't over...?

PAUL: *(wimpelt weg)* Volkomen onbelangrijk. Hoewel ik niet begrijp dat jullie zoiets onsmakelijks accepteren.

RUUD: *(lacht)* Als er iets te verdienen valt accepteren wij alles. Dat is business man...! Waar gaat het over?

PAUL: Een of ander ijskonijn, dat haar man te koop aanbiedt.

RUUD: *(schiets in de lach)* Niet zó gek. Ze zal genoeg van hem hebben.

PAUL: Dan moet zo'n kanebraaijer de plaat poetsen. Maar stel je voor: te kóóp aanbieden. Knettergek!

RUUD: *(nonchalant)* Ach, ze zal er handel in gezien hebben. *(waardierend)* 'n Handig zakenvrouwetje lijkt me zo.

PAUL: *(windt zich op)* Dus jij wilt het gedrag van zo'n tante nog verdedigen ook? Je kan wel zien dat vrouwen jou niet interesseren. Ik heb me er mateloos aan geërgerd!

RUUD: Dan moet je 't er niet bij laten zitten.

PAUL: Dat was ik ook niet van plan. Als ik vanmiddag terugkom van het vissen zal ik dat mens eens telefonisch de oren wassen.

RUUD: Waarom nu direct niet?

PAUL: Omdat ik er nu geen tijd voor heb.

RUUD: Da's onzin. Je zit tóch op je koffie te wachten. Vooruit jôh, bel meteen. 't Lijkt me hartstikke leuk.

PAUL: *(spartelt tegen)* Ach... eigenlijk interesseert het me niet zó erg.

RUUD: *(verbaasd)* Wat wil je nou? Eerst zeg je dat het je mateloos ergert en nou interesseert het je niet.

PAUL: Zonde van m'n tijd.

RUUD: *(staat op)* Da's 'n smoes. 't Kost hooguit vijf minuten! *(grinnikt)* Zal ik 's bellen? Waar is die krant? *(zoekt en vindt hem)*

PAUL: *(opgelaten)* Nee jôh. Niet doen. Zo'n troela is m'n aandacht niet waard.

RUUD: *(verbaasd)* Man, wat ben jij voor 'n kluivenduiker? *(slaat krant open)* Waar staat die advertentie? Ik ben toch zelf ook wel benieuwd wat dat voor 'n benen-pakhuis is. *(als Paul niet reageert)* Nou jôh, schiet op. Zit daar nou niet als 'n zak patat. Allez... actie!! *(stopt hem de krant in z'n handen)*

PAUL: *(kan niet meer weigeren, zoekt de advertentie op)* Hier! Moet je zien!

RUUD: *(leest)* Te koop aangeboden... echtgenoot... bouwjaar 1945... *(schiet in de lach)* Hartstikke goed... *(pakt de hoorn)* Vooruit! Bellen!

PAUL: *(sloom)* Wat is het nummer?

RUUD: Hier staat het. *(geeft Paul de krant, kijkt dan op z'n horloge)* Verdorie is het al zó laat? Dan moet ik er als de bliksem vandoor. Sorry Paul, ik hoor nog wel hoe het afgelopen is. Wil je me bij Suus excuseren? *(snel achter af, doch vergeet z'n tas)*

PAUL: *(verbaasd)* Van die vent kan ik geen hoogte krijgen. *(legt hoorn neer en grinnikt)* Daar kom ik goed van af. Nou, dan kan ik 'm óók wel smeren. *(pakt z'n visspullen en wil achter af gaan)*

SUUS: *(links op met drie koppen koffie, kijkt rond, verbaasd)* Waar is Ruud?

PAUL: Die kon niet langer wachten. IK trouwens ook niet. *(wil weg gaan)*

SUUS: *(nijdig)* Paul van Wezel, dat is geen manier. Sloof ik me uit om koffie voor jullie te zetten en dan smeer je 'm! *(afkeurend)* Mannen... Je zou ze.

PAUL: Jullie vrouwen hebben er geen idee van wat voor belangrijke zaken 'n man vaak te doen heeft.

SUUS: Noem jij dat vissen van jou een belangrijke zaak? *(boos)* Jij

drinkt eerst hier je koffie. En als je dat niet doet is dit 't laatste kopje dat ik voor je gezet heb. *(zet de kopjes op de salontafel)*

PAUL: *(kiest eieren voor z'n geld en zet de spullen weer tegen de muur)*

Oké... oké... Je hoeft je niet zo op te winden. *(hij valt op de bank en drinkt)* Oja... da's waar ook... Ferry van hiernaast is het onkruid aan het wieden... Geef jij hem straks twee knaken als-t-ie klaar is?

SUUS: Die twee knaken had je best zelf kunnen verdienen.

PAUL: Ik heb geen tuinhanden, dat weet je.

SUUS: Je hebt heus wel tuinhanden, maar je bent er te laks voor. Je bent trouwens overal te laks voor. Behalve voor het najagen van jouw pleziertjes.

PAUL: *(windt zich op)* Nou wordt-ie mooi! Offer ik me op om 'n kop koffie te drinken met m'n eigen vrouw in m'n eigen vrije tijd en dan gaat ze me zitten katten.

SUUS: *(sust)* Paul, 't is de waarheid, dat wast al het water van de zee niet af. Kijk nou vanmorgen... Jij zou ó zo graag die Dolle Mina de les lezen, maar als 't puntje bij 't paaltje komt dan krabbel je terug. En zo gaat het nu altijd met jou. Vól goeie voornemens maar ojee als het op daden aankomt. Dan heb je altijd wel een of andere uitvlucht.

PAUL: *(nors)* Ik heb nu geen tijd... ik moet vissen.

SUUS: Zie je wel... daar komt die goedkope smoes weer. Man, zet toch eens door! Die visjes wachten wel even. *(beveelt hem, met de krant voor z'n neus)* Bel óp die Tante! *(slaat de krant open)* Hier is jouw advertentie!

PAUL: *(niet van harte):* Oké. *(hij pakt de krant en zet z'n bril op)* Welk nummer is het? 12-94-16... *(naar de telefoon)* Let nóú maar eens op. *(hij draait, met z'n rug naar Suus, die de lege kopjes op het blad zet, het nummer)* 1-2-9-4-1-6. *(luistert even en moppert)* Hm... in gesprek. *(draait weer, terwijl Suus met de kopjes links af gaat)* 1-2-9-4-1-6. *(luistert)* Nóg in gesprek. *(grinnikt)* Er zijn zeker nog meer mannen, die dat vrouwmens onder handen willen nemen. *(hij draait zich om)* Zeg Suus, ik... *(als hij merkt dat Suus er niet meer is, grinnikend)* Zo... wéér geluk... *(steekt bril in borstzak en pakt hengelspullen)*

SUUS: *(links op)* En...? Wat zei ze?

PAUL: Ze is in gesprek. Nou, dan ga ik maar.

SUUS: Dan probeer je het nóg eens.

PAUL: *(wimpelt weg, knorrig)* Ja... vanmiddag hoor!

SUUS: *(aandringend)* Nee Paul! Nú!! Je moet 'n karwei nooit halverwege laten liggen. *(sleurt hem naar de telefoon)* Vooruit!

PAUL: Eh... wat was het nummer ook weer? *(wil krant pakken)*

SUUS: 129-416.

PAUL: *(met 'n grimas)* Nou, je bent goed op de hoogte. *(belt, terwijl*

Suus glimlachend afwacht) 129-416. *(luistert. Dan min of meer opgelucht)* Nóg steeds in gesprek!

SUUS: Volhouden...!

PAUL: Jij bent ook 'n doordouwer... 129-416. *(wil het nummer draaien maar stekt)* Hè...? 129-416...? Dat kan niet. Da's m'n eigen nummer. *(vouwt de krant open en zet z'n bril op)* Verrek... tóch staat het er. Wat 'n stomme fout van zo'n krant! *(windt zich op)* Dát zal ik vriend Ruud eens flink onder z'n neus wrijven!

SUUS: Wat heeft Ruud daarmee te maken?

PAUL: *(boos)* Je bént hoofdredacteur of je bent het niet. Nou, Ruud is het wel en daarom is hij verantwoordelijk voor alles wat er in z'n krant staat. Ook voor de zetfouten. Dat nummer is verkeerd gezet, dus.

SUUS: *(rustig)* Dús is Ruud de gebeten hond... Paul van Wezel, jij probeert de aandacht af te leiden van die feministe die haar man te koop aanbiedt.

PAUL: Om de drommel niet! Ik zal... *(dan gaat de bel)*

SUUS: *(rechts af)*

PAUL: *(kijkt weer in de krant en moppert)* Wát 'n blunder... Stel je voor... straks denken ze nog dat Suus van mij af wil!! Als dát gebeurt zal Ruud ervan lusten. *(zet bril af, pakt spullen en wil achter afgaan)*

SUUS: *(rechts op)* Paul... 'n telegram.

PAUL: *(verwonderd)* Telegram? Op zaterdagmorgen? Dat is nog nooit gebeurd. *(zet spullen weg en bril op. Leest als hij het heeft geopend)* Kom in de loop van de morgen kennis maken... mevrouw Tegelaar... *(laconiek)* Nou, dá's leuk... En als ik nou wist wie die mevrouw Tegelaar was, zou ik het misschien nóg leuker vinden. *(besluit)* Dat ding is natuurlijk verkeerd bezorgd. *(leest het adres)* Nee... toch niet... Familie van Wezel... *(vouwt het dicht)* Dan zal het wel voor 'n andere familie van Wezel bestemd zijn. *(bergt bril in borstzak)*

SUUS: *(heeft bij het horen van de naam Tegelaar de hand voor de mond geslagen. Nu voorzichtig)* Eh... nee Paul, dat telegram is wél voor ons. O lieve help, hoe moet dat nou?

PAUL: Oja? Voor ons? En wie is die mevrouw Tegelaar dan wel?

SUUS: *(in het nauw)* Da's een mevrouw uit Canada.

PAUL: Juist. En verder?

SUUS: *(onschuldig)* Verder?

PAUL: *(ongeduldig)* Ja! Jij doet nou nét of het de normaalste zaak van de wereld is dat ik op zaterdagmorgen telegrammen krijg van vrouwen uit Canada. Dus...: ga door!

SUUS: *(voorzichtig)* Haar dochter komt hier in huis... eh... ik bedoel... in de kost... eh, ik wil zeggen... ze wordt ons pleegkind... eh... tijdelijk...

PAUL: Pleegkind? Weer wat nieuws. Dat lees ik anders niet in dat telegram. (*dreigend*) Suus, wat is er allemaal aan de hand?

SUUS: Eh... ja, dat komt zó...: ik heb dat aan haar voorgesteld... en eh...

PAUL: (*quasi verbaasd*) Gut, ik wist niet dat jij één dezer dagen naar Canada bent geweest? Ik heb je namelijk niet gemist. Zeker op 'n voordemiddagje toen ik niet thuis was?

SUUS: (*verongelijkt*) Doe niet zo hatelijk, Paul.

PAUL: Ik hatelijk? Dan moet je me maar precies vertellen hoe de vork aan de steel zit. Want dat je méér van dat telegram weet staat voor mij als 'n paal boven water!

SUUS: (*in het nauw*) Eh... ja... (*besluit dan*) Nou ja, wat geeft het. (*flink*) Ik las vier weken geleden een oproep, waarin men 'n kosthuis vroeg voor 'n meisje uit Canada. Ze is 'n half jaar geleden met haar ouders geëmigreerd en dat kind schijnt daar niet te kunnen wennen.

PAUL: Ja ja, ik begin het te begrijpen. En daar heb jij op geschreven?

SUUS: (*opgelaten*) Ja... ik dacht...

PAUL: En jij vond het niet nodig om daar eerst met mij over te praten?

SUUS: (*timide*) Nee, ik dacht dat jij het wel goed zou vinden.

PAUL: Ja, zó'n goedsul ben ik wel. Heb je er niet bij stilgestaan wat je moest doen als ik er tégen zou zijn?

SUUS: (*in de put*) Nee... (*dringt dan aan*) Paul... we hebben zelf nooit kinderen gehad en... eh... nou ja, ik ging er van uit dat je het misschien wel leuk zou vinden om er ineens 'n volwassen dochter bij te hebben.

PAUL: Nou! Leuk hoor! Mooi kadootje voor Vaderdag! Suus, ik snap niet hoe je dát in je hoofd krijgt.

SUUS: 't Geeft allicht wat meer vertier in huis.

PAUL: Ik heb helemaal geen behoefte aan meer vertier.

SUUS: Nee... JIJ niet... (*zacht*) Maar... eh... Paul... het is hier soms wel erg stil.

PAUL: Oja...? Had dat dan eerder gezegd, liefje... Dan had ik 'n trompet gekocht. En dan maar lekker hard repeteren. Wég stilte.

SUUS: (*boos*) Paul, doe niet zo vervelend! (*zachter*) Vind je het écht niet leuk?

PAUL: Ik zal jou eens laten zien hoe ik het vind. (*hij verscheurt het telegram in kleine stukjes, neemt het deksel van de theepot en deponeert de snippers met 'n sierlijk gebaar in de pot*)

SUUS: (*nijdig stampvoetend*) Wat ben je toch 'n pestkop! (*vanaf nú zien we Ferry zo nu en dan door de achterdeur in de tuin bezig met z'n werk*)

PAUL: (*bepleit*) Suusje, luister nou eens goed naar me. We kunnen op

onze leeftijd toch niet meer beginnen aan 'n pleegdochter...?

SUUS: Waarom niet? We zouden wat meer aanspraak hebben.

PAUL: Ik heb aanspraak zat.

SUUS: Ja JIJ wel! Maar IK zit hier de hele dag op 'n houtje te bijten.

PAUL: (*grinnikt*) Pas dan maar op dat je geen splinters in je tong krijgt.

SUUS: (*boos*) Hè hè, wat zijn we weer lollig... Jij bent bijna nooit thuis.

Daarom zou ik het best gezellig vinden om iemand in huis te hebben, waar ik wat tegen kan praten.

PAUL: Dan neem je maar 'n kanarie.

SUUS: Die zegt niks terug! Net als jij trouwens!

PAUL: (*resoluut*) Suus, vergeet het maar... dat feest gaat níét door!

SUUS: (*windt zich op*) En heb IK daar niets over te zeggen?

PAUL: Nauwelijks! (*moppert*) Ik zie me hier al zitten met zo'n puber. Ik moet er niet aan denken. Hoe stel jij je dat eigenlijk voor?

SUUS: 't Lijkt me best gezellig. Ze zou kunnen beginnen om jou Oom Paul te noemen.

PAUL: (*wimpelt weg*) Zanik niet. Oomzeggertjes heb ik al genoeg. En die vervelen me soms stierlijk. (*op de toon van 'n zeurend kind*) Oom Paul, mag ik mee te vissen? Oom, gaan we 'n eindje met de auto? Oompie, ik wil 'n ijssie!!! Oom Paul, ik heb 'n leuke band!! (*hardgrondig*) Bah!!

SUUS: (*verwonderd*) Ik heb nooit gemerkt dat kinderen je konden vervelen.

PAUL: Dat komt, omdat ik zo'n goeie inborst heb. Ik wil zo'n kind niet voor het hoofd stoten. Daar raken ze door gefrustreerd. En dat is niet goed voor hun toekomst.

SUUS: (*nu erg resoluut*) En als dat meisje hier niet in huis komt... Paul van Wezel... dan is dat niet goed voor ONZE toekomst! En dat wil ik niet. Daarvoor hou ik té veel van jou!!

PAUL: (*verbaasd door haar uitval*) Méén je dat nou?

SUUS: (*boos*) JA! Ik ben bloedserieus. Ik ben dat stommetje spelen zát! Méér dan zat!!

PAUL: (*bindt wat in*) Nou ja, rustig maar. Ik beloof je, dat ik er nog eens over zal denken. (*pakt z'n hengel-spullen*)

SUUS: Wat ga je doen?

PAUL: Vissen.

SUUS: (*stomverbaasd*) Vissen...? Nú...??

PAUL: (*hatelijk*) Ja nú!! Als er van de winter 'n halve meter ijs ligt, dan lukt het niet zo gemakkelijk, weet je?

SUUS: (*resoluut*) Je kúnt nu toch niet gaan vissen. Die mevrouw Tegelaar komt vanmorgen.

PAUL: Ik heb haar niet uitgenodigd.

SUUS: Nee IK!!! (*dan ineens in de put*) Paul... je móét hier blijven... Ik heb 'n enorme stommiteit begaan...

PAUL: (*spottend*) Gut... wát 'n zelfkennis!

SUUS: (*timide*) Ik heb de situatie mooier voorgesteld dan ze is.

PAUL: Oja? Komt er soms 'n hele schoolklas in de kost? Haal uit je winst!

SUUS: Ik heb die mevrouw geschreven, dat wij 'n dochter hebben van dezelfde leeftijd als háár dochter. Dat leek me 'n goeie aanbeveling.

PAUL: (*schiet in de lach*) Nou... dá's leuk! Dan heb je jezelf de das omgedaan. Als die madam merkt dat er geen sprake is van 'n dochter dan gaat de fuif natuurlijk niet door.

SUUS: (*nadenkend*) En waar haal ik nou zo gauw 'n dochter vandaan?

PAUL: (*vrolijk*) Wel kindje, steek je licht eens op in 'n supermarkt. Misschien houden ze daar toevallig opruiming van winkeldochters. Dan kan je 'n lekkere sappige meid uitzoeken! (*en weer wil hij vertrekken*)

SUUS: (*weerhoudt hem*) Je kunt me nou niet in de steek laten Paul. Je moet me helpen 'n oplossing te zoeken.

PAUL: (*droog*) Dat is niet zo moeilijk. Je zegt tegen dat mens, dat ze je dochter per ongeluk hebben afgeschoten met 'n maanraket. Dan ben je gelijk van alle narigheid af.

SUUS: (*woest*) Je bent nu toch wel erg onredelijk!

RUUD: (*op door de tuindeuren. Opgewekt*) Zeg, heb ik m'n tas soms hier laten staan? (*kijkt rond*) Oja, daar staat-ie. (*hij pakt hem, wil achter afgaan, maar stokt*) Ho... wacht... jullie hadden toch geen ruzie?

SUUS: (*draait zich af*) Ach... mánnen!!!

RUUD: Ojee... is Paul weer stout tegen jou geweest? (*tot Paul*) Jij grote vent, kan je wel tegen 'n onschuldig vrouwtje? Je moest je schamen. 't Was beter dat je ging vissen. Dan had Suus rust.

PAUL: (*opgeruimd*) Dat zou ik best willen, maar ik kan niet weg vanwege m'n dochters!

RUUD: Dóchters? Zo zo, daar kijk ik van op. Gisteren nog kinderloos en vandaag praat jij over dochters? Dát heb je snel voor mekaar gefietst! Waarom neem je die wichtjes trouwens niet mee?

PAUL: (*beledigd*) Je denkt toch niet dat ik gek ben? Ik zie me al zitten met twee meiden van 'n jaar of... (*tot Suus*) Ja liefje, hoe oud zijn m'n kindertjes eigenlijk?

SUUS: (*benepen*) Achttien...

PAUL: Met twee meiden van 'n jaar of achttien in m'n bootje...

RUUD: (*giert*) Stomme vent... Nou, als JIJ niet wilt... MIJ kan je ervoor krijgen. 'n Hele dag twee van die jonge bloemen om je heen! Om je

lippen af te likken!

PAUL: Je kan ze voor 'n prikkie van me overnemen.

RUUD: Zeg... vind je het gek als ik zeg dat ik je totaal niet kan volgen?

PAUL: *(met 'n knikje naar Suus)* Suus heeft één dochter verzonnen om 'n andere te vangen.

RUUD: *(verbaasd tot Suus)* Wat staat-ie nou te leuteren?

SUUS: Ik heb geschreven op 'n advertentie voor 'n pleegdochter en om het wat aantrekkelijker te maken heb ik net gedaan of wij óók 'n meisje hadden van die leeftijd.

RUUD: *(waardierend)* Kijk 's aan... jij doet niet minder. Ach ja, je moet de zaken wel eens wat aanprijzen, dat kan nooit kwaad. Behalve in jouw geval, want stel je voor dat...

SUUS: En nou komt aanstonds haar moeder kennis maken...

RUUD: Als ik het niet dacht. Ja, dá's lelijker koek... En daar zit je dan met de gebakken peren.

SUUS: Als dat mens komt, schaam ik me dood.

RUUD: Dat snap ik... 't Is ook niet zo leuk om op 'n leugentje betrappt te worden. *(besluit)* Suusje, hou je maar aan mij vast. Ik regel dat akkevietje wel effe. *(grijnst)* Je weet: IK ben de Kwaasteniet!

SUUS: *(lacht)* Ja dát is bekend. *(bij hem)* O Ruud, als jij me wilt helpen, zal ik je eeuwig dankbaar zijn. Wat denk je eraan te doen?

RUUD: *(droog)* Geen idee... maar ik heb jou nog nooit in de steek gelaten, waar of niet? Hoe laat komt dat brave mens?

SUUS: In de loop van de morgen.

RUUD: Ojee, dan moet ik onmiddellijk weg.

SUUS: Nee... eerst 'n kop koffie. Daar kwam je zostraks toch voor?

RUUD: *(gehaast)* Nee! Geen tijd meer. *(bij de achterdeur)* En geen zorgen hè? Ik organiseer wel effe 'n dochter voor jou? *(achter af)*

PAUL: Wat zou hij van plan zijn?

SUUS: Ik weet het niet. Maar hij is in ieder geval behulpzamer dan jij. *(links af met de theepot)*

PAUL: Verdorie, nou vergeet ik nóg om Ruud op z'n falie te geven voor die stommiteit in z'n krant. RÚÚD! RÚÚD!! *(wil achter af)* *(dan gaat de telefoon)*

PAUL: *(pakt hem op)* Met van Wezel... Wat zegt u... m'n adres? Da Costastraat 8... Hoezo...? WAT...? Wilt u dat nog eens herhalen??... Wat bedoelt u nou met: Te Koop?... *(nijdig)* Nee mevrouw, ik ben niet te koop!! Hoe komt u op die idiote vraag?... Ja natuurlijk ben ik nijdig! Ik hou niet van die stomme gein!! *(kwakt de hoorn op de haak)* Stom mens!!! Te kóóp! Terwijl ik bekend sta om m'n onkreukbaarheid. Nog nooit van m'n leven heb ik me om laten kopen, nog nooit één centje steekpenning aangenomen en dan krijg je zo'n stom telefoontje...

(bawwt ná) Meneer... bent u te kóóp...?? Daar kan ik me zó giftig om maken!! Ho... wacht eens... o lieve help... dat mens belde natuurlijk naar aanleiding van die idiote advertentie. *(naar links)* Suus!! Suusje, luister eens... *(als de telefoon weer gaat)* Met van Wezel... Ja...? Néé mevrouw, ik ben níét te koop, dat was 'n zetfout in de krant... Ja dat weet ik wel, maar daar kan IK toch niks aan doen?... Stop alsjeblieft met dat gewauwel. Als u klachten hebt moet u de krant bellen en niet mij!! *(gooit de hoorn erop)* Nou, dat kan 'n leuk dagje worden!! Ruud zal 'n zware pijp roken! Je snapt niet dat er vraag is naar echtgenoten van het bouwjaar 1945... Maar wij zitten er maar mee. Straks lezen m'n collega's op kantoor het en dan... *(naar links)* Súús!! *(dan gaat de deurbel)* Verroest, weer zo'n idioot!! *(pakt de hoorn op en snauwt)* Er is hier niemand te koop!! *(gooit hoorn neer)* Verdorie, nou gaat het toch de spuigaten uitlopen. Ik denk dat ik de stekker er maar uit trek. *(de deurbel gaat weer. Woest)* Gék word ik er van! *(wil de telefoon pakken, maar realiseert zich dat het de deurbel is)* O, dat was de deurbel. *(rechts af)*

SUUS: *(met haar hoofd links om de hoek van de deur)* Paul, heb je de bel niet gehoord? *(komt binnen)* Nou is-t-ie tóch gaan vissen! *(ziet de hengels)* Nee, toch niet, daar staan z'n hengels nog, dan zal hij wel naar de voordeur zijn. *(links af)*

PAUL: *(rechts op met Nel en Clara)* Dus als ik het goed begrijp wilt u m'n vrouw spreken?

NEL: Dat willen wij inderdaad, niet Klaartje?

CLARA: *(verveeld)* Moeder, ik heet Clara. Dat heb ik je nou al duizend keer gezegd!

NEL: *(wrevelig)* Wat maakt dat nou uit?

CLARA: Ik vind Klaartje 'n rotnaam.

NEL: Nou goed, jij je zin. Clara dan! Maar we hebben toch 'n afspraak met mevrouw van Wezel, niet?

CLARA: *(verveeld)* Ja moe, naar aanleiding van die advertentie.

PAUL: *(gaat 'n licht op)* Zo zo, advertentie hè? *(windt zich op)* Nou, laat ik u dit zeggen: ik ben niet te koop! Nu niet en nooit niet!! Is dat heel goed begrepen?

CLARA: *(lusteloos)* Waar heeft die man het over, Moe?

NEL: Dat weet-ie waarschijnlijk zelf niet. Zo zijn mannen nou eenmaal.

PAUL: *(sarcastisch)* Als ik het niet dacht: de geëmancipeerde vrouw. Wilt u asjeblieft onmiddellijk verdwijnen!!??

CLARA: *(a.v.)* Waarom windt die man zich zo op, Moe?

NEL: Dat doen mannen nu eenmaal graag. Dan denken ze dat ze flink zijn. Is uw vrouw in de buurt?

PAUL: *(blaft)* Jawel! Maar ik sta niet toe dat u met haar spreekt. Deze

zaak is zó onsmakelijk dat ik er van... *(bedenkt zich)* Ach, waarom ook niet. Ik zal haar wel even roepen, dan kunt u het van haar zelf horen. *(roept door de deur links)* Liefje, kom je even? Er is bezoek.

SUUS: *(links op. Terwijl ze binnenkomt doet ze haar schortje af)* Oja Paul...?

PAUL: Deze dames komen naar aanleiding van die advertentie.

SUUS: *(wat onzeker)* Oh... eh...

NEL: Juist. Uw man wilde ons de deur wijzen, maar...

SUUS: Ik begrijp het niet. Ruud zei, dat er maar één krant...

NEL: Ik ben mevrouw Tegelaar en dit is m'n dochter Klaartje... eh... Clara.

PAUL: *(schrikt)* Zei u Tégelaar...?

NEL: *(schudt de geschrokken Suus de hand)* Hoe maakt u het, mevrouw van Wezel?

SUUS: *(zenuwachtig)* Ik... eh... ik ben mevrouw van Wezel niet.

PAUL: *(verbaasd)* Hè...?

SUUS: *(knoopt haar schort weer voor)* Ik... ben alleen maar meneer z'n werkster! Nietwaar meneer? Mevrouw is boodschappen doen. En haar dochter is met haar mee.

PAUL: Nou breekt m'n klomp!

NEL: Dan zullen we wachten tot ze terugkomt, niet Clara? *(neemt plaats)*

CLARA: *(lusteloos)* Ja Moe.

NEL: We laten ons niet met 'n kluitje in het riet sturen, niet Clara?

CLARA: *(a.v.)* Nee Moe. *(gaat ook zitten)*

PAUL: *(tot Suus)* Wat ben jij eigenlijk van plan?

SUUS: *(onschuldig)* IK meneer? Ik ben van plan de aardappels te gaan schillen! *(naar links)*

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto